

[Jens Thomsen.]

kan trods Flid og Dygtighed ikke forrente en Gæld paa deres Ejendom paa 15 000—20 000 Kr.

Formanden: Den ærede Taler er alt for langt borte fra den Sag, der foreligger til Behandling. Jeg henstiller til Taleren at komme nærmere i Forbindelse med det, der skal behandles.

Jens Thomsen: Ja, det er beklageligt, at jeg ikke forstaar at udtrykke mig saaledes, at det har den tilbørlige Tilknytning til Lovforslaget, men jeg taler ud fra det Synspunkt, at det efter min Mening var bedre at fjerne Aarsagerne til, at Understøttelser og Lønninger skal forhøjes, i Stedet for stadig væk at staa over for dette. Men jeg skal tage Hensyn til Formandens Henstilling og af den Grund afstaa fra de bedste af mine Udtalelser, som vilde være kommet nu.

Som Forholdene har udviklet sig, finder vi, at det foreliggende Lovforslag i det væsentlige er berettiget, bortset fra Tilskuddet til Boligbyggeri, og hvad dertil hører, og bortset fra dette vil jeg tilsige mit Partis Støtte til Forslagets Gennemførelse.

Jeg vil gerne rette nogle enkelte Henvendelser til de Ordførere, der har talt, nu da jeg maatte afstaa fra de andre Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte, at han paaskønnede Tilskuddene til Boligbyggeriet fremfor det skønmæssige Tillæg. Jeg forstaar ikke disse Udtalelser, for man skulde jo synes, at naar Aldersrentenyderne faar Beløbene udbetalt, maa de bedre kunne skønne over, hvad de skal anvendes til, fremfor at faa dikteret, at det skal være til et Boligbyggeri.

Den ærede Ordfører talte ogsaa om, hvad Samfundet kan yde til de gamle. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som havde opfattet den Udtalelse, som om den ærede Ordfører i Virkeligheden vilde sige, at vi kunde egentlig godt unde de gamle noget større Understøttelse, synes jeg, at den ærede Ordfører her var noget oppe i Lovprisen af dette Forslag. Men umiddelbart derefter udtalte den ærede Ordfører, at Aldersrentespørgsmaalet er først løst fuldt ud tilfredsstillende den Dag, vi har en virkelig Folkepensionering, og til disse Udtalelser vil jeg i hvert Fald med Glæde give min Tilslutning. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, udtalte, at han vilde slutte sig til dette, og naar der var to om dette

Haab, var der maaske Grundlag for at faa det gennemført. De Konservatives Ordfører gav ogsaa Tilslutning, og jeg vil ogsaa gøre det, saa foreløbig er vi ikke blot to, men fire, som har gode Ønsker med Hensyn til dette.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen saa noget stort i, at Satserne for Udbetalingerne til Aldersrentenyderne endnu ligger ganske urørt. Jeg maa erkende, at jeg kan ikke deltage i dette Glædesudbrud. Jeg mener, at Satserne i allerhøjeste Grad trænger til en Revision.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr kom ogsaa med en Lovprisning af Tilskuddet til Boligbyggeriet, idet han udtalte, at Boligforholdene kan blive sundere gennem Tilskud til Boligbyggeriet. Her afsløres Tanken; man forstaar af disse Udtalelser, at dette Forslag har ganske andre Formaal end at tage de strengt nødvendige Hensyn til de gamle, og jeg er i hvert Fald af den Opfattelse, at de personlige Tillæg er langt at foretrække for dem, der her omtales til Boligbyggeri.

Alfred Jensen: Som allerede sagt ved første Behandling af Forslaget om Ændring i Lov om offentlig Forsorg er der et Par Omraader i Folkeforsikringsloven, som vi absolut mener bør ændres. Der er for det første Satsernes Størrelse. Nu er der jo af flere af de ærede Medlemmer sagt her fra Talerstolen, at ogsaa de under de gamle og Invaliderne noget højere Satser, og det er sikkert rigtigt, hvad der ogsaa er sagt, at dette Ønske næres af samtlige Medlemmer her i dette høje Ting og langt ud over Tingets Grænse, helt ud i Landet.

Det kunde derfor have Interesse at høre, hvad de gamle mener om Spørgsmaalet, og jeg vil da oplyse om en Ting, som er kommet til min Kundskab, nemlig at der i Aarhus i December Maaned sidste Aar har været afholdt et stort Møde af Aldersrentenydere, som behandlede de gamles Forhold og netop Spørgsmaalet om Satsernes Størrelse. Og der var stor Skuffelse hos disse gamle Mennesker, fordi der ikke allerede paa det daværende Tidspunkt var Tegn til, at der vilde ske en Forhøjelse af Satserne for Understøttelserne. Man havde haabet og ventet, at efter Landstingsvalgsejren vilde der ske en Forbedring i de gamles Forhold, og saa stor var Skuffelsen, at der blev foreslaaet en Resolution — som blev vedtaget, ikke enstemmigt, men med stort Flertal —, der sagde, at hvis der ikke inden Kommunevalget skete en Ændring i dette Forhold, vilde man afholde sig fra at stemme, for saa var